

מ"ת 33151/04/17 - מדינת ישראל נגד צובחי אבו סעדה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

12 יולי 2017

מ"ת 33151-04-17 מדינת ישראל נ' אבו סעדה(עציר)

לפני כבוד השופטת נאוה בכור
המבקשת
מדינת ישראל

נגד
המשיב
צובחי אבו סעדה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד אסעד

ב"כ המשיב עו"ד יוסי דגה בשם עו"ד רויטל בן שבת

המשיב הובא על ידי שב"ס

החלטה

1. בפני כתב אישום שהוגש נגד המשיב בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); גניבת רכב לפי סעיף 413 לחוק; סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה לפי סעיף 332(2) לחוק; נהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: "הפקודה"); נהיגה ללא ביטוח לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רב מנועי [נוסח חדש] התש"ל-1970; נהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם או ניזוק רכוש לפי סעיף 62(2) וסעיף 38(2) לפקודה; והפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק.

בצד כתב האישום - הוגשה הבקשה למעצרו עד תום ההליכים של המשיב, נושא החלטה זו.

2. בדיון מיום **29.5.17** הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר בעניינו של המשיב, והצדדים נחלקו לגבי אפשרות שחרורו למעצר בתנאי קהילה טיפולית למכורים בסמים.

ביום **20.6.17** נערך תסקיר מעצר בעניינו של המשיב - ולהערכת השירות - נוכח מצבו ההתמכרותי הרגשי הלא יציב, יתקשה לעמוד בגבולות שיוצבו לו, ואינו מתאים לטיפול משמעותי בקשייו ובהתמכרותו.

לא ניתנה המלצה לשלבו בגמילה.

עמוד 1

3. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום **17.4.17** בפתח תקווה, פרץ המשיב לרכב קיה ספורטאז', השייך לאורי בלום בכך שפתח את הרכב באמצעות מפתח מזויף.

המשיב התניע את הרכב ונסע מהמקום, בהיותו פסול לנהיגה בעת הרלוונטית.

עקב כך, הופעלה מערכת איתורן שהותקנה ברכב והועברה הודעה למשטרה.

בהמשך אותו יום, אותר הרכב בסמוך לקלנסואה, וניידת משטרה חסמה את הרכב.

השוטרים ניגשו לעבר הרכב, ובתגובה נסע המשיב ברכב בנסיעה מהירה לאחור על מנת להימלט מהם, והתנגש ברכב מזדה שנעצר מאחוריו ובה ישבו שני נוסעים.

כתוצאה מהפגיעה- נפתחה כרית אויר במזדה, הנוסעים נחבטו והמזדה נפגעה בחזית. אחד הנוסעים סבלו מכאבים בצוואר, ואחד מהם אף מכאבים באגודל ימין.

מיד לאחר מכן, שעט המשיב ברכב קדימה ובמהירות לעבר השוטרים ששלפו אקדחים, אך נאלצו לקפוץ לצדי הכביש כדי לחמוק מפגיעת הרכב.

המשיב המשיך בנהיגה מהירה ופרועה לכיוון קלנסואה, תוך שהוא מסכן הולכי רגל ומשתמשים בדרך.

השוטרים חזרו לניידת ונסעו אחרי המשיב, תוך שהם מפעילים אורות כחולים מהבהבים ואזעקה וכורזים לו לעצור, אך הוא לא עצר.

על מנת לעצור את המשיב העמידו שוטרים אחרים ניידת אחרת בה נסעו בכיכר חדיג'ה בקלנסואה, כך שתחסום את הכביש. כשהתקרב המשיב עם הרכב למחסום -יצאו אליו שני שוטרים ונעמדו לצד הניידת האחרת כשהם חובשים כובע זיהוי.

המשיב התקרב למחסום במהירות, עקף אותו בלי להאט, נסע על שטח ההפרדה בין הנתיבים תוך שפגע בגדר הפרדה ותמרור, נסע בכיוון הנגדי בכיכר, והמשיך בנסיעה מהירות ופראית תוך סיכון המשתמשים בדרך.

לבסוף הצליחו השוטרים בניידת הראשונה להדביק את המשיב ברכב בעת שהתעכב בעומס תנועה קל, וחסמו עם הניידת את הרכב.

המשיב פגע עם הרכב בצד שמאל חזית של הניידת- ונעצר. כתוצאה ממעשיו ניזוקו הניידת והרכב.

4. מטיעוני המבקשת עולה כי למשיב עבר פלילי מכביד מאוד הכולל עבירות של הפרת הוראה חוקית בשתי הזדמנויות בעבר כשהמשיב היה צריך להימצא במעצר בית והפר את תנאיו.

העבירה האחרונה בוצעה ב-2013 וההרשעה מ-2015.

עומדים לחובתו 2 מאסרים מותנים בני 7 ו-6 חודשים.

המסוכנות הנשקפת מהמשיב היא משמעותית ואי אפשר לתת בו אמון, אף ללא צורך בתסקיר.

לעניין האפשרות לצאת לגמילה - המלצות שירות המבחן הן חד משמעיות.

כתב אישום כולל מגוון עבירות, כשהמרכזית שבהן היא סיכון חיי אדם, אבל במסכת העבירות נכללת גם תאונת דרכים לה אחראי המשיב, פריצה לרכב ועבירות נוספות, לרבות פריצת מחסום וסיכון משתמשי הדרך.

בנסיבות אלה, יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ב"כ המשיב מבקש לבחון אפשרות מעצרו בקהילה טיפולית בהתאם להלכת סויסה שקבעה 3 תנאים: הראשון אם המשיב התחיל בגמילה טרם מעצרו ולא נגדע את התהליך, ואם התנאי הזה אינו מתקיים יש 2 תנאים מצטברים - פוטנציאל הצלחה לטיפול, ושיש בטיפול כדי לאיין את מסוכנות המשיב.

בנסיבות אלה - יש פוטנציאל הצלחה בעניינו של המשיב, מאחר שב-2004 החל טיפול שהסתיים ב-2005 בקהילת "אלפיטם" בטייבה, וב-2009 הייתה התחלת הליך, אבל בשל נסיבות טרגיות הוא נפלט מהטיפול.

בשנים האחרונות עבר לסבוטקס, ואז שוב חזר לשימוש בסמים.

לא מבוקש להורות על שחרורו של המשיב בשלב זה, אלא להפנותו לשירות המבחן כדי לבדוק התאמתו לטיפול באמצעות ראיון התאמה לקהילה טיפולית.

מהתסקיר עולה עוד כי מאז שחרורו ממאסר הוא פעל לשקם את עצמו, אך בעקבות לחצים ומצוקה נפשית - חזר לסמים, ולכן הקהילה היא זו שיכולה לתת לו את הטיפול המתאים.

5. דין והחלטה

כתב האישום שהוגש נגד המשיב הינו חמור מאוד, ומגולל מסכת של התנהגותית נהיגה פרועה ומסוכנת בכבישי הארץ, תוך כדי מרדף משטרתי שבמהלכו ביצע מגוון עבירות- החל מעבירות רכוש של פריצה לרכב וגניבתו, המשכן בנהיגה המסכנת חיי אדם תוך ביצוע עבירות תעבורה למכביר, ובעבירות נגד השוטרים, וסופן- בגרימת תאונה והיזק לשלושה רכבים, ובכלל זה נידת משטרה.

מדובר באירוע שהתרחש במהלך כשעה בצהרי היום, ברחובותיה של עיר, שעה שהרחובות והכבישים הומים אדם.

בנסיבות אלה, מתקיימות עילות מעצר רבות בעניינו של המשיב, הן בשל מסוכנות לביטחון הציבור בהתאם **לסעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996**, הן בשל חשש לשיבוש הליכי משפט והימלטות מהדין, בהתאם **לסעיף 21(א)(1)(א) לחוק**, כשבעניינו לא מן הנמנע כי ניתן לראות בהתנהגותו ככזו המקימה אף עילת מעצר סטטוטורית בהתאם **לסעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק** מקום בו המשיב השתמש באלימות ברכב, בו נהג ככלי נשק לכל דבר ועניין עת ניסה לדרוס את השוטרים במחסום, התנגשו ברכבים משל היה הדבר עניין של מה בכך, נסיעה פרועה בנתיבי הכביש, ובכלל זה נסיעה בנתיב הנגדי ופגיעה בגדר הפרדה, ויש לומר- כי אך בנס לא הסתיים האירוע באבדות בנפש או בפגיעות קשות בגוף.

על מסוכנותו הרבה של המשיב יכולים להעיד יותר מכל רישומי הפליליים והתעבורתיים המכבידים, מהם עולה כי החל מגיל 21, בין השנים 1992-2014, כבר נהג באופן דומה, הורשע בנהיגה פוחזת של רכב, עבירות רכוש, הונאה, היזק לרכוש, נהיגה בזמן פסילה, עבירות נגד שוטרים, סמים ואלימות. יש לציין כי חלק ניכר מעבירות הרכוש בעניינו נוגעות לרכבים, בדומה למקרה דנן.

המשיב ריצה מאסרים רבים וממושכים בחלקם, כשבכל אלה- לא היה כדי להרתיעו, והוא שב על מעשיו לכאורה אף זו הפעם, וביתר שאת.

בנסיבות אלה, לא רק שמסוכנותו רבה, אלא שאף עילת החשש מהימלטות מהדין ושיבוש מהלכי משפט מתחדדת נוכח עיון ברישומי הנ"ל, מהם עולה כי אין מורא הדין עליו כלל ועיקר, ובכלל זה העובדה כי הורשע בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית בשנת 2014, עבירות של נהיגה בזמן פסילה וללא רישיון או ביטוח, אי ציות לשוטר, ועוד.

אף **התסקיר** בעניינו של המשיב-שלילי, וממנו עולה בברור כי המשיב מכור לסמים קשים, בעל דפוסים עבריינים ושוליים, באופן שמעיד כי לא ניתן לתת בו אמון.

המשיב כבן 46, נשוי ואב לילדה בת 3, מכור לסמים קשים ששוחרר ממאסרו הקודם רק בספטמבר 2016-חודשים ספורים טרם הסתבכותו בתיק הנוכחי.

מהתסקיר עולה כי המשיב גדל בתנאי מצוקה, אביו נרצח בשנת 2011 עם אחיינו ביריות על בית המשפחה, ושניים מאחיו של המשיב אף הם בעלי רקע פלילי בתחום הסמים.

המשיב החל שימוש בחשיש ובסמים הזייתיים בגיל 22, ובהדרגה העמיק התמכרותו לסמים קשים כהרואין וקוקאין. תאר תקופות של שימוש אינטנסיבי וחסר גבולות בסמים, וביצוע עבירות.

לדבריו **סיים טיפול בקהילת "אלפיטאם" בטיבה בשנת 2004-2005**, ואף לאחר שחרורו ממאסר בשנת 2009, **אולם משנת 2012 מתקשה לגלות יציבות ולשמור על הפסקת שימוש בסמים, ומגלה מעורבות חוזרת בהתנהגות עבריינית**.

מתיאוריו עלה כי במסגרת מאסרו האחרון המשיך **שימוש פעיל בסמים בעודו אסיר**. בהמשך נטל תחליף סם "סבטקס", ולקראת שחרורו הפסיק לצרוך סמים.

מסר לשירות כי התמודד עם תסמיני גמילה גופנית, ובהמלצת רופאת הסמים במעצר החל ליטול תחליף סם "סבטקס", ולאחרונה הופחת מינון התחליף, ולדבריו שוקל להפסיק צריכתו בהמשך.

אליבא השירות ניכר בשלב זה ולצד רצון מילולי להימנע משימוש בסמים המשיב פאסיבי בגישתו, מבטא בלבול ואמביוולנטיות באשר לכוחותיו להתמודד לאורך זמן ללא שימוש בסמים או בתחליף סם.

לתפיסתו - פעל לשקם את עצמו, אולם בחודשים האחרונים נוכח עומס, לחץ ומצוקה שחווה ברמה רגשית וכלכלית - חלה התדרדרות במצבו והוא שב לשימוש פעיל ואינטנסיבי בסמים, לצד העמקה בקשריו השוליים ובהתנהגותו העבריינית, ואף מסר כי שמר על חזות מתפקדת בסביבתו ומול אשתו, באופן שטשטש חומרת התדרדרותו.

בנסיבות אלה, **התרשם השירות כי בעתות משבר ודחק- המשיב שב לדפוסים התמכרותיים ושוליים, מרוכז בצרכיו, כשבכלל זה אף מחזיק בעמדות שנותנות לגיטימציה להתנהלות עבריינית, במיוחד סביב עבירות תעבורה.**

בהערכת הסיכון שקל השירות דפוסי אישיותו כמתואר, **התמכרותו הכרונית לסמים ואלמנטים בולטים של התנהגות אימפולסיבית ואלימה, לצד קושי למתן מצבו בעתות משבר ודחק ולהציב גבולות להתנהגותו.**

הפרמטרים מלמדים **על רמת סיכון בינונית ברמת פגיעה בינונית, וכי קיימת רמת סיכון משמעותית להישנות התנהגות עבריינית בעתיד.**

השירות התרשם כי בעיתוי נוכחי ביטא המשיב רצון מילולי להביא לשינוי באורח חייו ולאפשר השתלבותו בקהילה טיפולית לנפגעי סמים. עם זאת, כיום נטל תחליף סם וביטא אמביוולנטיות באשר לכוחותיו להתמיד בהימנעות מצריכת סמים או תחליף סם, ובאשר לרצונו לפנות לפרויקט הגמילה "תלם" בבית המעצר.

השירות מעריך כי מצבו ההתמכרותי ורגשי של המשיב לא יציב, ויש צורך להמשיך ולייצב את תפקודו והרחקתו מסמים במסגרת הגבולות הברורים המוצבים במעצר כדי לייצב לפרק זמן משמעותי את מצבו, ולהפחית ממידת הסיכון הנשקף ממנו כיום כמכור פעיל.

ההערכה היא כי המשיב יתקשה בעיתוי זה לעמוד בגבולות שיוצבו לו, ואינו מתאים לטיפול משמעותי בקשייו ובהתמכרותו, ועל כן אין השירות ממליץ על שחרורו ממעצר או שילובו בגמילה.

הגם שהמלצת תסקיר בעניין זה אינה מחייבת את בימ"ש, הרי שבנסיבות אלה -נוכח מסוכנותו הרבה של המשיב

כעולה מנסיבות כתב האישום, כשהעבירות בוצעו על רקע התמכרותו לסמים, ונוכח דפוסיו העבריינים כמובא בתסקיר- יש להתרשמות השירות והעדר המלצה בעניינו של המשיב- **משקל רב**, ואין כל נימוק לסטות ממנה.

הפסיקה קבעה לא אחת כי ככלל, השלב בו ראוי לשקול הפניית נאשם לקהילה טיפולית לשם גמילה מסמים הוא שלב גזירת הדין, ולא שלב המעצר, אולם בהתקיים התנאים שנמנו בפסיקה -יש מקום לבחון חלופת גמילה גם בשלב המעצר כחריג (בש"פ 1981/11 **מדינת ישראל נ' אשר סויסה**, סד (3) 101).

תנאי ראשון ומרכזי -עניינו תחילת הליך גמילה טרם המעצר, באופן המשקף את הרצון שלא לגדוע הליך שיקומי בו החל נאשם. בנסיבות אלה, הגם שבעבר השתלב המשיב בהליך טיפולי במשך שנה בין השנים 2004-2005, הרי שמדובר בחלופ זמן ניכר, כשבזמן שחלף- שב המשיב להשתמש בסמים, הסתבך בפלילים, וריצה מאסרים בפועל.

בנסיבות אלה, לא זו בלבד שלא קיים שיקול של "גדיעת הליך שיקומי בו החל המשיב" אלא שמתמונת המצב העולה בתסקיר- מדובר בהתדרדרות במצבו, אותה אף ניסה להסתיר מעיניה של אשתו.

יש לציין כי בהתאם לפסיקה - ניתן להורות על שחרורו לקהילה טיפולית אף בהעדר התנאי הנ"ל, בהתקיים שני תנאים אחרים שעניינם- פוטנציאל הצלחה גבוה להליך הגמילה והליך גמילה הנותן מענה למסוכנות הנשקפת מהנאשם (בש"פ 4158/14 **גנאדי אפלצ'יוק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, מיום 19.6.14)), אולם שני תנאים אלה אינם מתקיימים בעניינו של המשיב, הן בשל העובדה כי השירות מעריך שפוטנציאל הצלחת הליך הגמילה בשלב זה בעניינו של המשיב הינו נמוך, כמפורט לעיל, והן בשל קיומן של עילות מעצר רבות בעניינו והעדר יכולת לתת בו אמון באופן שאינו מאפשר שחרורו ממעצר באופן שיאיין או יפיג את מסוכנותו.

6. לאור כל האמור, הריני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים.

ניתנה והודעה היום י"ח תמוז תשע"ז, 12/07/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת